

Скажу ще дещо. Перше. Її учні – це не лише керівники багатьох підприємств, інженери, техніки тощо на увесь Донбас, але й по всій Україні, по всьому СНГ, по всьому світові. Друге: коли Новодружеська міськрада висунула кандидатуру Чаговець на публікацію статті про неї в Міжнародну енциклопедію «Кращі люди Росії, Білорусії, України, Казахстану», а потім виявилось, що за таку публікацію треба сплатити гроші, їх за Ленку мою видавництву енциклопедії не дав ніхто з чиновників. Кілька близьких родичів та численні – практично із усього світу – учні Єлени Петрівни, до яких я звернулася через «Однокласників», зібрали кошти. Третє. Те, що Чаговець не має ніяких офіційних регалій від колишньої системи освіти – те сьогодні виявляється для неї не менш, як орденом «За мужність!»

Ну от, на такій ноті й дозволю закінчити оповідь про педагогічний пошук та новаторство Єлени Петрівни. Буду рада, якщо комусь знадобиться її бунтарський нетрадиційний, родом з хуліганського дитинства, досвід у суто практичній шкільній педагогіці.

ІНТЕГРАЦІЯ ФІЗИЧНИХ НАВАНТАЖЕНЬ ТА ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН У ЗАКЛАДАХ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Стрижак Д.О.
(Полтава, Україна)

У суспільстві стрімкими темпами збільшується кількість інформації, все більше діти проводять час за різними гаджетами. Враховуючи це а також той факт, що зараз у зв'язку з карантинном у всіх країнах відбувся перехід на дистанційне навчання, відчутним є зниження рівня рухової активності населення. Учені активно досліджують фізіологічні та психологічні основи розумової активності. Вони вказують на необхідність чергування розумової праці та відпочинку.

Рух – одна з найважливіших функцій організму. Він є важливим фактором розвитку будь-якого живого організму. З народження дитини одночасно відбувається і фізичний розвиток і розумовий розвиток. Кожного дня немовля освоює нові і нові горизонти. Своєчасному формуванню й успішній перебудові всіх психічних процесів дитини значною мірою сприяє цілеспрямована рухова діяльність. Отже, поєднання фізичної активності і навчальних предметів є природним.

Постійна рухова активність є «пусковим механізмом» прогресу розвитку функціональних можливостей дітей. Крім того систематична фізична активність формує у дітей стійку потребу у здоровому способі життя. Учені вказують, що систематичні заняття фізичними вправами покращують діяльність серцево-судинної, дихальної, вегетативної, нервово-м'язової систем і особливо центральної нервової системи, підвищуючи їх активність. Під впливом заняттями спортом підвищується сила і рухливість нервових процесів, працездатність і витривалість нервових клітин кори головного мозку, вдосконалюється диференційоване гальмування [1, 2].

Організація фізичного виховання та спорту в школах Європи є предметом дослідження таких фахівців, як К. Грін (Ken Green), Т. ван дер Гугтен (Truus van der Gugten), Дж. Еванс (John Evans), С. Капел (Susan Capel), П. Де Кноп (Paul De Knop), Дж. Корнбек (Jacob Kornbeck), О. Лупстра (Oene Loopstra), Дж. Маршал (Joe Marshall), Й. Посьпех (Jerzy Pośpiech), К. Хардман (Kenneth Hardman) та ін., які наголошують на важливості інтеграції фізичних навантажень у навчальні дисципліни. Встановлено, що більш висока швидкість проведення нервового імпульсу спостерігається у дітей, які проявляють рухову активність [3].

Пропонуємо деякі активні вправи для вивчення тем курсу «Природознавство». **«Чисті речовини – суміші».** За допомогою цієї гри діти навчаються розрізняти чисті речовини та суміші та при цьому будуть рухатися та розвивати увагу. Учні розбиваються

на дві команди. На підлозі лежать малюнки, що зображають чисті речовини та суміші. По одному учаснику біжить від команди, одна команда вибирає малюнок з чистою речовиною, а інша з сумішшю.

«Фізичне явище – хімічне явище». За допомогою цієї гри діти добре запам'ятають приклади фізичних і хімічних явищ та при цьому будуть рухатися та розвивати увагу. Учні стають в коло. Один гравець стає в середину кола та кидає по черзі кожному м'яч, називаючи фізичне чи хімічне явище (кипіння, горіння, дифузія, окиснення, іржавіння, гниття, бродіння, розклад, нагрівання, охолодження, випаровування, конденсація, плавлення, кристалізація, подрібнення, механічний рух, електричний струм тощо). Якщо явище фізичне – м'яч необхідно спіймати. Якщо явище хімічне – м'яч необхідно відбити. Той, хто помилився стає в середину кола. Гра продовжується.

Список використаних джерел:

1. Данилина Л.Н. Влияние занятий спортом на развитие внимания школьников // Теория и практика физической культуры, 1966, № 9, с. 28.
2. Robert K. Murray, Daryl K. Granner, Peter A. Mayes, Victor W. Rodwell HARPER'S BIOCHEMISTRY APPLETON & LANGE Norwalk, Connecticut/San Mateo, California.
3. Kuraev G.A., Pozharskaia E.N. Diagnostika osobennostei pamiati [Diagnostics of memory]. Rostov on Don: RGU, 2000, 19.

САМОРЕГУЛЯЦІЯ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЯК КОМПОНЕНТ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ

Стрижак Ю.О.
(Полтава, Україна)

Одним із завдань сучасної освіти є задоволення соціальних вимог до підготовки молоді до успішного життя в сучасному суспільстві. У зв'язку з перебудовою системи світи в Україні, підвищенням рівня психолого-педагогічного забезпечення професійної підготовки фахівців актуальність дослідження проблеми формування саморегуляції майбутніх вчителів суттєво зростає. Тому для спеціалістів, які займаються проблемами навчання, все більш актуальними стають педагогічні дослідження, в яких розглядаються проблеми саморегуляції діяльності, серед яких важливе місце посідає проблема оволодіння іноземними мовами.

Мета статті – проаналізувати компоненти саморегуляції професійної підготовки майбутніх учителів іноземної мови.

Розробкою проблеми саморегуляції поведінки особистості займалися вчені, які досліджували: окремі її прояви в різних видах діяльності – О.А. Конопкін, Г.С. Нікіфоров, А.К. Осніцький, І.А. Трофімова та ін.; моральний розвиток особистості на різних вікових етапах – Л.І. Божович, І.В. Дубровіна, В.С. Мухіна, І.С. Кон, І.І. Чеснокова та ін.

Саморегуляція – це вміння людини бачити кінцеву мету діяльності, самостійно знаходити оптимальні шляхи її досягнення і домагатися здійснення, здатність індивіда створити програму діяльності і на цій основі керувати своїми діями і станом. Результатом саморегуляції є виховання спрямованості, організованості, вміння володіти собою [1, с. 53].

У процесі дослідження нами визначено наступні психолого-педагогічні умови, які сприяють формуванню умінь професійної самоорганізації майбутніх педагогів: забезпечення мотивації студентів до навчальної діяльності; оволодіння вміннями та навичками професійної саморегуляції; залучення студентів до активної творчої діяльності; створення творчої атмосфери, здорового морально-психологічного клімату в колективі; активне використання нових форм і методів навчання, які стимулюють творчі здібності особистості.